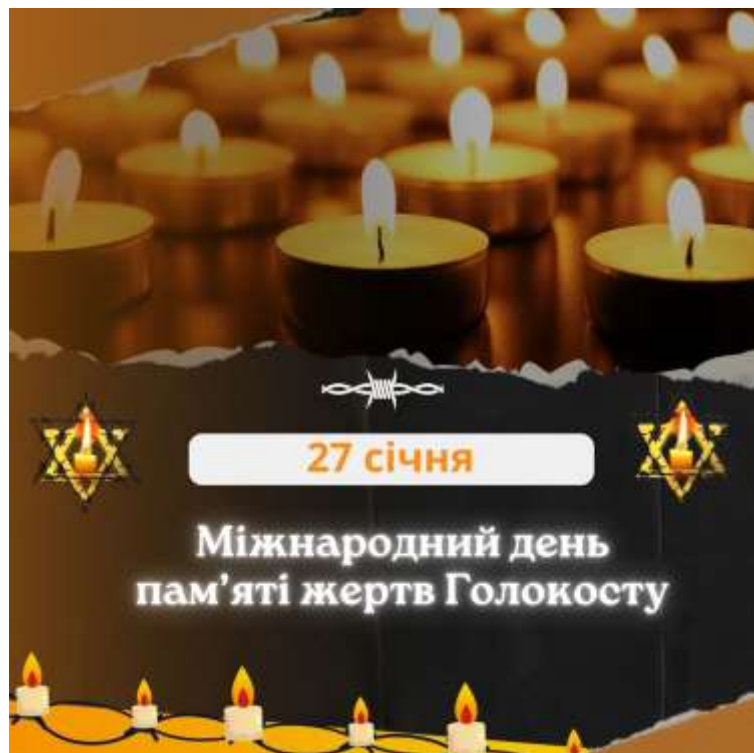

**МУЗЕЙ ГЕНОЦИДУ «ТЕРИТОРІЯ ПАМ'ЯТІ»
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА
ФОНД ПІДТРИМКИ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»;
ЛОС-АНДЖЕЛЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (LOS ANGELES UNIVERSITY)
(USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF
SAMARIA) (ISRAEL);
ЗАХІДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТІМІШОАРИ (WESTERN UNIVERSITY
OF TIMISOARA) (ROMANIA)**

МАТЕРІАЛИ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ПРОБЛЕМА ГЕНОЦИДУ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА»**

(Одеса, 23-24 січня 2025 року)

Одеса -2025

УДК:

Проблема геноциду: виклики сучасного суспільства. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, 23-24 січня 2025 р.) 88 с.

Рецензенти:

Готинян Віталія Віталіївна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри культурології Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова

Наумкіна Світлана Михайлівна - доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції «Проблема геноциду: виклики сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують концепцію геноциду в творах Рафаля Лемкіна: філософське та правове підґрунтя; культурний геноцид: від доктрини до відповідальності; геноциди ХХ століття та їх вплив на генезу моральних складових людства; геноцидальні практики Російської імперії і їх доктринальне підґрунтя; вплив рішень міжнародних кримінальних трибуналів на колективну пам'ять щодо геноцидів; меморіалізація пам'яті жертв геноцидів; геноцидальний вимір агресії Росії проти України. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 12 від 27 березня 2025 р.)

«Проблема геноциду: виклики сучасного суспільства»

23-24 січня 2025 року

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

А. В. Красножон – ректор Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор історичних наук, професор.

Заступники голови:

Копусь Ольга Антонівна – перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор педагогічних наук, професор.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор політичних наук, професор.

Борінштейн Євген Русланович – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Козленко Павло Юхимович – голова правління Громадської організації «Одеський центр дослідження Голокосту»

мистецтва, святкування народних свят, поширення вивчення народної творчості, що допоможе сприяти формуванню уявлень про духовні ідеали рідної культури, про свою рідну культурну спадщину. Наприклад, вивчення творів Тараса Шевченка чи Лесі Українки допомагає учням усвідомити значення боротьби за справедливість, любов до Батьківщини тощо.

У наш час, формуванню духовних цінностей може також сприяти інтеграція етичних проблем у природничі науки: обговорення впливу людської діяльності на екологію, а участь школярів та студентів у різноманітних гуртках, театральних студіях, та волонтерських ініціативах можуть формувати почуття відповідальності й взаємодії.

Особисту увагу у формуванні духовно-ціннісної сфери особистості треба приділяти інформаційним технологіям, тому що саме цифрові ресурси дозволяють створювати інтерактивні програми, які сприяють духовному вихованню. Наприклад, освітні платформи з елементами гейміфікації, які присвячені вивченню культури та етики.

Таким чином, проблема формування духовно-ціннісної сфери особистості може бути вирішена за допомогою цілого віяла можливостей, які зараз має сучасна українська педагогіка. Серед існуючих підходів до формування духовно-ціннісної сфери особистості слід зазначити: по-перше, традиційний підхід, тобто використання культурної спадщини, народних традицій і релігійних цінностей. У цьому контексті важливу роль відіграють уроки літератури, історії та народознавства; по-друге, інноваційний підхід: інтеграція сучасних технологій і методик у виховний процес. Наприклад, використання інтерактивних програм для вивчення філософських і моральних дилем; по-третє, проектна діяльність: залучення учнів до волонтерських ініціатив, створення соціально значущих проектів, що сприяють формуванню відповідальності та емпатії; по-четверте, педагогіка співпраці, яка орієнтується на взаємодію педагога та учнів як партнерів, на побудові довірливих стосунків, що допомагають розкрити духовний потенціал кожного.

Поплавська Тетяна Миколаївна, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, *Університет Ушинського, м. Одеса, Україна*,

Пересунько Павло Юрійович, здобувачк другого (магістерського) рівня вищої освіти, навчально-науковий інститут фізичної культури, спорту та реабілітації, *Університет Ушинського, м. Одеса, Україна*

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

У сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій та глобалізації системи освіти ключовим завданням є адаптація навчальних процесів до сучасних викликів. Сучасні освітні технології (СОТ) дозволяють

забезпечити більш ефективне засвоєння знань, формування компетенцій та підготовку студентів до професійної діяльності. Однак їх впровадження потребує комплексного науково-методичного супроводу, що забезпечить успішність та стійкість змін в освітній системі.

Наша мета — розглянути основні аспекти науково-методичного супроводу впровадження сучасних освітніх технологій, визначити його ключові етапи та переваги.

Отже, сучасні освітні технології включають інноваційні підходи та інструменти, такі як:

- Цифрові платформи: Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams.
- Інтерактивні методи навчання: використання AR/VR, симуляторів, інтерактивних дошок.
- Онлайн-курси та дистанційне навчання: Coursera, EdX, Prometheus.
- Гейміфікація: інтеграція ігрових елементів у навчальний процес.

Ці технології відкривають нові можливості для персоналізації навчання, підвищення мотивації студентів та оптимізації навчального процесу. Водночас їх впровадження супроводжується викликами, серед яких недостатня технічна підготовка викладачів, опір змінам та обмеженість ресурсів.

Для ефективного впровадження сучасних технологій існує науково-методичний супровід, який забезпечує його теоретичне та практичне підґрунтя. Його ключовими аспектами є, по-перше, аналіз потреб освітнього процесу, тобто визначення специфіки навчальної дисципліни та оцінка рівня підготовки викладачів і студентів до використання СОТ.

По друге, розробка навчально-методичних матеріалів, мається на увазі інструкції для викладачів і студентів та модулі для інтеграції технологій у навчальні програми.

По-третє, підготовка викладачів, тобто проведення тренінгів та семінарів та підвищення кваліфікації в галузі цифрових технологій.

По-четверте, моніторинг та оцінка результатів, мається на увазі збір зворотного зв'язку від учасників освітнього процесу та аналіз ефективності впроваджених технологій.

В якості приклада успішного впровадження СОТ, можна згадати дистанційне навчання під час пандемії COVID-19. Використання платформ Zoom і Microsoft Teams дозволило забезпечити безперервність навчання в умовах карантину, а науково-методична підтримка включала створення рекомендацій для онлайн-викладання. Далі слід зазначити використання платформи Kahoot! Гейміфікація освіти у середніх та вищих навчальних закладах підвищує залученість студентів та покращує засвоєння матеріалу. Нарешті, впровадження віртуальної реальності у медичному навчанні, де VR-симуляторі допомагали відпрацьовувати хірургічні навички та сприяли розвитку професійних компетенцій студентів-медиків.

На нашу думку, для забезпечення успішного впровадження сучасних освітніх технологій необхідна інтеграція штучного інтелекту (розробка адаптивних навчальних систем, які підлаштовуються під потреби кожного студента), розвиток хмарних технологій (забезпечення доступу до навчальних

ресурсів із будь-якого пристрою) та підтримка на державному рівні, тобто фінансування програм підготовки викладачів, забезпечення шкіл і університетів сучасним обладнанням.

Таким чином, науково-методичний супровід є ключовим компонентом успішного впровадження сучасних освітніх технологій. Його впровадження дозволяє забезпечити адаптацію освітніх процесів до потреб сучасного суспільства, підвищити якість навчання та створити умови для всебічного розвитку студентів і школярів. Для досягнення цієї мети важливо поєднувати інноваційні підходи з підготовкою викладачів та інституційною підтримкою.

Список використаних джерел

1. Биков В.Ю. «Моделі сучасних освітніх систем». Київ: Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, 2017.
2. Siemens G. "Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age". Available at: <https://www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm>
3. Міністерство освіти і науки України: «Рекомендації з впровадження цифрових технологій у навчальний процес». Доступно на: <https://mon.gov.ua/ua/news/rekomendaciyi>
4. Prometheus.org.ua — платформа онлайн-курсів.
5. Kahoot! — інтерактивна платформа для освітніх ігор.

Резніков Сергій Іванович, кандидат філософських наук, доцент, *КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР*, м. Дніпро, Україна

ГЕНОЦИД УВАГИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ ВИМІР БАЙДУЖОСТІ ДО ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ

У сучасному світі увага стала одним із найцінніших ресурсів, за який ведеться запекла боротьба. Цифрові технології, соціальні мережі, масова культура та реклама не просто забирають увагу, а й спрямовують її на поверхневі, швидкоплинні цілі. У цьому інформаційному шумі духовний розвиток, що потребує глибокої концентрації, терпіння й внутрішнього спокою, опиняється на узбіччі. Ця ситуація викликає занепокоєння, адже втрата здатності зосереджуватися на глибоких екзистенційних питаннях призводить до духовної деградації як окремої людини, так і суспільства в цілому.

Зараз прагнемо проаналізувати, як байдужість до духовного аспекту людського життя пов'язана з кризою уваги. Чому сучасна людина втрачає інтерес до духовного розвитку? Як це впливає на особистість, суспільство та культуру? Чи можна розглядати цю тенденцію як форму «духовного геноциду»? Відповіді на ці питання є ключовими для розуміння кризи людської ідентичності у XXI столітті.

Для кращого розуміння теми важливо окреслити основні поняття: